

KRIISIN SIUNAUS III

Väinö Hotti

Jaakobin paini

Jaakob joutui kriisiin kun hänen oli määrä kohdata vihainen veljensä Eesau, joka tuli häntä vastaan 400 miehen kanssa:

”Sanansaattajat palasivat Jaakobin luo ja sanoivat: ”Me tulimme veljesi Eesaun luo; hän on jo matkalla sinua vastaan, **neljäsataa miestä mukanaan**”. Silloin valtasi Jaakobin suuri **pelko ja ahdistus**”(1. Moos.32:6,7).

Kriisin ratkaisu: Jaakob joutui painiin Jumalan kanssa:

”Ja Jaakob jäi yksinensä toiselle puolelle. Silloin painiskeli hänen kanssaan muuan mies päivän koittoon saakka. Ja kun mies huomasi, ettei hän häntä voittanut, iski hän häntä lonkkaluuhun, niin että **Jaakobin lonkka nyrjähti hänen painiskellessaan hänen kanssaan**. Ja mies sanoi: ”Päästä minut, sillä päivä koittaa”. Mutta hän vastasi: ”En päästä sinua, ellet siunaa minua”. Ja hän sanoi hänelle: ”Mikä sinun nimesi on?” Hän vastasi: ”Jaakob”. Silloin hän sanoi: ”Sinun nimesi älköön enää olko Jaakob, vaan Israel, sillä **sinä olet taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa ja olet voittanut**”. Ja Jaakob kysyi ja sanoi: ”Ilmoita nimesi”. Hän vastasi: ”Miksi kysyt minun nimeäni?” Ja **hän siunasi hänet siinä**” (1. Moos.32:24-29).

Tämän vaikean kriisin jälkeen kerrotaan Jaakobista:

”Ja kun hän oli kulkenut Penuelin ohitse, **nousi aurinko; mutta hän ontui lonkkaansa**” (1. Moos.32:31).

Jaakobin tapaus osoittaa, että suhde lähimmäiseen korjaantuu, kun suhde ylöspäin saadaan kuntoon!

Pastori MARTTI HÄKKINEN kertoi Raamattuopistolla meille oppilaille: *”Jos minä taivaassa kysyisin Jaakobilta, mitä tuo paini sinulle merkitsi”, hän varmaan vastaisi: ”Ilman sitä en olisi nvt taivaassa.”*

Johannes Virtanen on kirjoittanut kirjan: RAMPANA TAIVAASEEN (Otava,1944).

Joosefin kriisi

Kun Joosef sitten tuli veljiensä luo, riisuiivat he Joosefilta hänen ihokkaansa, pitkäliepeisen, hihallisen ihokkaan, joka oli hänen yllään, ja **ottivat hänet ja heittivät hänet kaivoon**; mutta kaivo oli tyhjä, siinä ei ollut vettä... **Kun nyt midianilaiset kauppiat menivät siitä ohitse, vetivät veljet Joosefin ylös kaivosta; ja he myivät Joosefin kahdestakymmenestä hopeasekelistä ismaelilaisille. Nämä veivät Joosefin Egyptiin**” (1.Moos.37:23,24,28).

”Mutta Joosef sanoi veljilleen: ”Tulkaa tänne luokseni”. Ja he tulivat. Niin hän sanoi: ”Minä olen Joosef, teidän veljenne, jonka myitte Egyptiin. Mutta älkää nyt olko murheissanne älkääkähä pahoitelko sitä, että olette myyneet minut tänne, sillä **Jumala on minut lähettänyt teidän edellänne pitääkseen teidät hengissä**. Kaksi vuotta on nyt nälänhätä ollut maassa, ja vielä on jäljellä viisi vuotta, joihin ei kynnetä eikä eloa korjata. Niin Jumala lähetti minut teidän edellänne säilyttääkseen teille jälkeläisiä maan päällä ja pitääkseen teidät hengissä, pelastukseksi monille. **Ette siis te ole lähettäneet minua tänne, vaan Jumala**; hän asetti minut faraon neuvonantajaksi ja koko hänen hovinsa herraksi ja **koko Egyptin maan valtiaaksi**” (1. Moos.45:4-8).

Mooseksen kriisi

”Ja Mooses kasvatettiin kaikkeen egyptiläisten viisauteen, ja hän oli voimallinen sanoissa ja teoissa” (Apt.7:22).

Mooseksella oli monia erinomaisia kansanjohtajalle sopivia avuja, mutta eräs vakava ongelma hänellä oli; hänellä oli ”hidas puhe ja kankea kieli”. Kansanjohtajalle tämä on erittäin vakava puute. Ajatelkaamme vaikka **Adolf Hitleriä**, tuota karismaattista ja maagista puhujaa. Historia ei tunne toista ”änkyttävää johtajaa”!

”Niin Mooses sanoi Herralle: ”Oi Herra, minä **en ole puhetaiteinen mies**; en ole ollut ennen enkä senkään jälkeen, kuin sinä puhuit palvelijallesi; sillä **minulla on hidas puhe ja kankea kieli**”. Ja Herra sanoi hänelle: ”Kuka on antanut ihmiselle suun, tahi kuka tekee mykän tai kuuron, näkevän tai sokean? Enkö minä, Herra? Mene siis nyt, minä olen sinun suusi apuna ja opetan sinulle, mitä sinun on puhuttava.” Mutta hän sanoi: **”Oi Herra, lähetä kuka muu tahansa!”** (2. Moos.4:10-13).

”Mutta Mooses puhui Herran edessä ja sanoi: ”Katso, israelilaiset eivät kuulleet minua; kuinka sitten farao kuulisi minua, joka **olen huuliltani ympärileikkaamaton?**” (2. Moos.6:12).

Moosesta ei lähetetty ”puheterapeutille”; hän kelpasi Herran käyttöön sellaisenaan! Hänelle jäi kriisi koko ajaksi päälle; se teki hänet nöyräksi. Tähän liittyi hänen täydellinen riippuvaisuutensa veljestään Aaronista.

”Mooses oli kuitenkin hyvin nöyrä ihminen, nöyrempi kuin kukaan muu ihminen maan päällä” (4. Moos.12:3; Raamattu kansalle).

Mefibosetin kriisi

”Kuningas kysyi: ”Eikö Saulin suvusta ole enää jäljellä ketään, jolle minä voisin tehdä Jumalan laupeuden?” Siiba vastasi kuninkaalle: ”Vielä on Joonatanin poika, **joka on rampa jaloistaan**”... Kun Mefiboset, Saulin pojan Joonatanin poika, tuli Daavidin

tykö, lankesi hän kasvoillensa ja osoitti kunnioitusta. Niin Daavid sanoi: "Mefiboset!" Hän vastasi: "Tässä on palvelijasi". Daavid sanoi hänelle: "Älä pelkää, sillä minä teen sinulle laupeuden isäsi Joonatanin tähden, ja minä palautan sinulle isoisäsi Saulin kaiken maaomaisuuden, ja **sinä saat aina aterioida minun pöydässäni**" (2. Sam.9:3,6,7).

Hiskian kriisi

"Niihin aikoihin sairastui Hiskia ja oli kuolemaisillaan; ja profeetta Jesaja, Aamoksen poika, tuli hänen tykönsä ja sanoi hänelle: "Näin sanoo Herra: **Toimita talosi; sillä sinä kuolet etkä enää parane**". Niin Hiskia käänsi kasvonsa seinään päin ja rukoili Herraa ja sanoi: "Oi Herra, muista, kuinka minä olen vaeltanut sinun edessäsi uskollisesti ja ehyellä sydämellä ja tehnyt sitä, mikä on hyvää sinun silmissäsi!" Ja Hiskia itki katkerasti. Mutta Jesajalle tuli tämä Herran sana: "Mene ja sano Hiskialle: 'Näin sanoo Herra, sinun isäsi Daavidin Jumala: Minä olen kuullut sinun rukouksesi, olen nähnyt sinun kyöneleesi. **Katso, minä lisään sinulle ikää viisitoista vuotta...**

"Mitä nyt sanonkaan? Hän lupasi minulle ja täytti myös: minä vaellan hiljaisesti kaikki elämäni vuodet sieluni murheen tähden. **Herra, tämänkaltaiset ovat elämäksi**, ja niissä on koko minun henkeni elämä. Sinä teet minut terveeksi; anna minun elää. Katso, onneksi muuttui minulle katkera murhe: sinä rakastit minun sieluani, nostit sen kadotuksen kuopasta, sillä sinä heitit kaikki minun syntini selkäsi taa. Sillä ei tuonela sinua kiitä, ei kuolema sinua ylistä; eivät hautaan vaipuneet pane sinun totuuteesi toivoansa. **Elävät, elävät sinua kiittävät**, niinkuin minä tänä päivänä; isä ilmoittaa lapsillensa sinun totuutesi" (Jes.38:1-5, 15-19).

Danielin ystävien kriisi

"Silloin Nebukadnessar tuli kiukkua täyteen Sadrakia, Meesakia ja Abednegoa kohtaan ja hänen hahmonsa muuttui. Ja hän käski ja sanoi, että pätsi oli kuumennettava seitsemän kertaa kuumemmaksi kuin tavallisesti. Ja hän käski sotajoukkonsa väkevimpien miesten sitoa Sadrakin, Meesakin ja Abednegon ja heittää heidät tuliseen pätsiin. Silloin nämä sidottiin vaippoineen, takkeineen, päähineineen ja muine vaatteineen ja heitettiin tuliseen pätsiin. Koska nyt kuninkaan sana oli niin ankara ja pätsi niin kovin kuumennettu, tappoi tulen liekki ne miehet, jotka veivät ylös Sadrakin, Meesakin ja Abednegon. Mutta nämä kolme miestä, Sadrak, Meesak ja Abednego, suistuivat sidottuina tuliseen pätsiin. Silloin kuningas Nebukadnessar hämmästytti ja nousi kiiruusti ylös ja lausui hallitusmiehilleen sanoen: "Emmekö heittäneet kolme miestä sidottuina tuleen?" He

vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: "Totisesti, kuningas!" Hän vastasi ja sanoi: "Katso, minä näen neljä miestä kävelevän vapaina tulessa, eivätkä he ole vahingoittuneet, ja **neljäs on näöltänsä niinkuin jumalan poika**" (Dan.3:19-25).

Tämä kertoo selvästi kuinka Jeesus on omiensa kanssa vaikeimmassakin kriisissä!

"Jos vetten läpi kuljet, olen minä sinun kanssasi, jos virtojen läpi, eivät ne sinua upota; **jos tulen läpi käyt, et sinä kärvenny, eikä liekki sinua polta**" (Jes.43:2).

Paavalin kriisi

Saulus joutui pahaan kriisiin. Menestyvä ja arvostettu fariseus pysäytettiin Damaskon tiellä. Kaikki meni uusiksi:

"Mutta Saulus puuskui yhä uhkaa ja murhaa Herran opetuslapsia vastaan ja meni ylimmäisen papin luo ja pyysi häneltä kirjeitä Damaskon synagogille, että keitä hän vain löytäisi sen tien vaeltajia, miehiä tai naisia, ne hän saisi tuoda sidottuina Jerusalemiin. Ja kun hän oli matkalla, tapahtui hänen lähestyessään Damaskoa, että yhtäkkiä valo taivaasta leimahti hänen ympärilänsä; ja **hän kaatui maahan** ja kuuli äänen, joka sanoi hänelle: "Saul, Saul, miksi vainoat minua?" Hän sanoi: "Kuka olet, herra?" Hän vastasi: "Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. Mutta nouse ja mene kaupunkiin, niin sinulle sanotaan, mitä sinun pitää tekemän" (Apt.9:1-6).

Kriisistä aukeni kuitenkin uudet valoisat näkymät. Paavalin arvomaailma meni kokonaan uusiksi. Paavali ei tarvinnut lisää koulutusta, vaan hän tarvitsi suunnan muutoksen, kääntymisen ja uskoontulon! Paavali tarvitsi kokonaan uuden mielen ja uuden sydämen.

"Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, **sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana - että voittaisin omakseni Kristuksen** ja minun havaittaisiin olevan hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, sitä, joka laista tulee, vaan sen, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella; tunteakseni hänet ja hänen ylösnousemisensa voiman ja hänen kärsimyksiensä osallisuuden, tullessani hänen kaltaisekseen samankaltaisen kuoleman kautta" (Fil.3:8-10).

Väinö Hotin kriisi

Olen syntynyt maatilalla Haukivuorella (13.3.1940). Kotonani viljeltiin sanaa; seuroja oli usein ja isä piti aamu - ja iltahartauksia. Olin lukenut Raamatun läpi vaikkei se minulle ollut auennut. Seurakunnassa oli herätyshenkinen kirkkoherra EINO TANI. Armo ei ollut minulle kirkastunut. Päivä päivältä elo kävi yhä vaikeammaksi. Ajalli-

sesti ahdisti ammatinvalintaongelma. Hengellisesti ja henkisesti jouduin myös paineen alaiseksi: Minulle kirkastui luomakunnan suuruus ja universumin äärettömyys, mutta "maa oli autio ja tyhjä" (1. Moos.1:2). Tästä **tyhjiydestä** tuli lähes sietämätön paine. - Muistaakseni OSMO TIILILÄ nimitti tätä tilaa "kosmiseksi ahdistukseksi".

Mieleeni tuli JUMALAN PUHELINNUMERO Ps.50:15. En kokenut omistavani mitään uskoa, mutta tuo raamatunkohta puhutteli minua:

"Ja avuksesi huuda minua hädän päivänä, niin minä tahdon auttaa sinua, ja sinun pitää kunnioittaman minua" (Ps.50:15).

Ajattelin: *"Jos sinä Jumala olet olemassa, auta minua!"* Koin, että oli yhtymäkohta minun sisäisen surkean tilani ja tuon raamatunkohdan välillä. Raamattu puhui hädänalaisesta ja minä totisesti olin sellainen. Herra kuuli huutoni – ja vastasi!

"Jumala sanoi: "Tulkoon valkeus". Ja valkeus tuli" (1. Moos.1:3).

Maanantaina 11.10.1961 klo 17 ollessani ulkotöissä, sain taivaallisen kutsun: TULE SINÄKIN MINUN VIINITARHAANI! En osaa sanoa, oliko se ääni vai muu voimakas vaikutus, mutta niin selkeä se oli, ettei siitä voinut erehtyä. Hetkessä tulvi kirkas valo nuoren miehen (21 v.) synkkää sydämeen. Ammatinvalinta ratkesi, psyykinen pimeys poistui - ja ennen kaikkea Kristus toi valkeuden hengelliseen pimeyteeni! Koko illan pulppusi sydämestäni: *"Oi minkä onnen, autuuden Ain usko myötään tuo"* (HLV 295). Riensin välittömästi kertomaan äidille, joka oli sisätöissä, että olen pelastunut, olen tullut uskoon, olen löytänyt Jeesuksen. Tuohon aikaan kirjoitin päiväkirjaa. Aloitin tähän tapaan: IHMEELLINEN PÄIVÄ! SUUREMMOINEN PÄIVÄ!

Älyllinen itsemurha

Ateistin psyyke joutuu lujille, koska Jumala - todistus on valtava, totaalinen ja kaiken kattava. Kun ihminen yrittää torjua Raamatun todistusta Luojastaan, hän on verrattava muurahaiseen, joka ratakoilla itsevarmuutta uhoten huutaa junalle: "TULEPAS, JOS USKALLAT!" Hän on etsikkoajassa ja taivaan portin edessä. Ylpeys voi kuitenkin estää järkevä ratkaisun. Ihminen on vaikeassa kriisissä. Kaikki järkisyöt puoltavat Jumala – uskoa. Ylpeyden täytyy murtua, muutoin ei taivaan portti aukea: Jumala on ylpeitä vastaan!

Golgatan taistelu

Jokaisesta kriisistä lähtee johtolanka Golgatalle. Siellä on kaikkien maailman kriisien ratkaisupaikka. Samalla kun siellä **murskataan käärmeen pää**, samalla siellä ennallistetaan paratiisin onnellinen tila, jossa kriisit olivat tuntemattomia!

”Minä panen vihollisuuden sinun ja naisen välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille. Hän on murskaava sinun pääsi, ja sinä haavoitat häntä kantapäähän” (1. Moos.3;15; Raamattu kansalle).

STANLEY JONES
31.1.1884 – 25.1.1973

Tarina kertoo, että muinoin Keski-Intiassa eräältä johtavalta soturilta lyötiin pää poikki, mutta hän oli niin innostunut taistelemaan, että taisteli edelleenkin päätönnäkin. Tämä päätön soturi surmasi monta vihollista. Mutta hän lyyhistyi maahan, kun eräs nainen näki hänet ja huudahti: ”Mutta sinultahan on pää poissa – sinä olet kuollut.” Silloin hän kaatui maahan ja kuoli.

Kun pahuus näyttää voimakkaalta ja kukistamattomalta ja on voittamaisillaan, silloin viittaa ja sanon: ”Mutta katso, sinulta on pää poissa! Eikö Mestari voittanut sinut kohdatessaan sinut eläessäsi? Ja eikö Hän katkaissut pahuuden päätä ristin miekalla? Pois! Sinä olet päätön!” (Stanley Jones, Voittoisa elämä, s.140).

Julistuksen kulminaatio

Sanan julistuksen tavoite, päämäärä ja kulmiopiste on saada syntinen Golgatalle, jossa ratkaiseva taistelu käytiin. Siellä hänen on saatava laskemaan aseensa, antautumaan ja kirjoittamaan omakohtaisesti alle rauhansopimus. Golgatalla ei ole sijaa yhdellekään lahkolaiselle; siellä on ainoastaan ”armahdettujen penkki”!

”Tee siis sovinto ja elä rauhassa hänen kanssaan, niin saavutat onnen” (Job 22:21).

Tällöin tapahtuu VANHURSKAUTTAMINEN:

”Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta” (Room.5:5).

Jos otamme tosissamme, että on ikuinen taivas ja ikuinen helvetti, me ymmärrämme myös Raamatun sanat ”pakottamisesta”:

”Niin Herra sanoi palvelijalle: 'Mene teille ja aitovierille ja pakota heitä tulemaan sisälle, että minun taloni täyttyisi'” (Luuk.14:23).

JUUSO HEDBERGIN UT:n kreikan sanakirja: ”Kehoituksella, pyynnöllä, uhkauksilla, esimerkillä pakottaa, vaatia, taivuttaa, velvoittaa” käymään sisälle.”

Lahkokriisi

”Älä pelkää, sinä piskuinen lauma; sillä teidän Isänne on nähnyt hyväksi antaa teille **valtakunnan**” (Luuk.12:32).

Kristittyjä on kahta sorttia: lahkokristityt ja valtakuntakristityt. Edellinen joukko on maailmanlaajuinen, jälkimmäinen taas ”piskuinen lauma”, EKKLESIA.

”Ja nyt uhkaa se vaara, että ei ainoastaan tämä meidän elinkeinomme joudu halveksituksi, vaan myöskin, että suuren Artemis jumalattaren temppeliä ei pidetä minäkään ja että hän menettää mahtavuutensa, hän, jota koko Aasia ja **koko maanpiiri palvelee**” (Apt.19:27).

Lahkolaisuus on maailman eniten levinnyt ”herätysliike” - ja sitä isännöi suvereenisti LAHKOPERKELE!

Siirtyminen lahkolaisuudesta valtakuntakristityksi ei tapahdu ilman kriisiä. Jo ”itsesuojeluvaisto” panee vastaan. Lisäksi pieneen vähemmistöön siirtyminen on myös rationaalinen kysymys. Se voidaan tulkita myös ”älylliseksi itsemurhaksi”. Ainut järjellisyys on siinä, että se pitää yhtä Raamatun kanssa! Mutta eikö se riitä myös rationaalisesti ajattelevalle? On huomattava, että vaikka teoriassa moni vannoo Raamatun nimiin, käytännössä tiukan paikan tullen ratkaisu ei tapahdu Jumalan sanan pohjalta! Raamattu-uskollisuus on tällöin vain näennäistä (kvasiteologiaa)!

Huomaa kaksi yritystä Valtakunnan supistamiseksi. Opetuslapset sanoivat: ”Herra, tälläkö ajalla sinä jälleen rakennat Israelille Valtakunnan?” Kolme vuotta kestäneen opettamisen jälkeen heille merkitsi Jumalan Valtakunta vain Israelin valtakunnan jälleenrakentamista. He eivät hylänneet Valtakuntaa - he supistivat sen. He tekivät siitä vähäpätöisemmän kuin se todellisuudessa oli. Jälleen Hänen saapuessaan Jerusalemiin riemusaatossa kansajoukot huusivat: ”Siunattu olkoon Isämme Daavidin valtakunta, joka on tulemassa.” Jumalan valtakunta – Isämme Daavidin valtakunta.

Tämä on ollut Kristuksen Evankeliumin turmiona: Hän julistaa jotakin suurta ja vaativaa ja me tulkitsemme sen ”Isämme Daavidin” kannalta. Lahkolaisuus ottaa Jumalan Valtakunnan – kaikkikäsittävän, yleismaailmallisen Valtakunnan, ja muuttaa sen Isämme Daavidin valtakunnaksi – Englannin Kirkoksi, metodistien, lutherilaisten, baptistien, prespyteeriläisten, independenttien, helluntalaisten seurakunniksi – ikään kuin Jumalan valtakunta ei olisi laajempi kuin Englanti tai John Wesley tai Martti Luther tai jokin kasteen muoto tai prespyteerien, seurakuntien itsenäisyyden tai helluntain tähdentäminen! Kaikki nämä ja monet muut ovat

yleismaallisen käsitteen, Jumalan Valtakunnan, supistamista paikalliseksi – isämme Daavidin valtakunnaksi. Luther julistaa Jumalan Valtakuntaa, hänen kannattajansa julistavat isämme Lutherin valtakuntaa! Valtakunnan supistamista! (Stanley Jones, Voittoisa elämä, s.271).

JEEСУKSEN SIIJAISIA

Korvausteologia tekee röyhkeästi sijaisen jopa Jeesukselle:

”Jeesus sanoi hänelle: ”Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani” (Joh.14:6).

1. Rooman kirkossa:

Paavin latinankielinen arvonimi: *V i c a r i v s F i l i i D e i* (Jumalan Pojan sijainen). Paavi on siis virallisestikin asetettu Jeesuksen tilalle. Rooman kirkko on riistänyt Pietarille luvatut TAIIVASTEN VALTAKUNNAN AVAIMET:

”Ja minä sanon sinulle: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, ja tuonelan portit eivät sitä voita. Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet, ja minkä sinä sidot maan päällä, se on oleva sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, se on oleva päästetty taivaissa” (Matt.16:18-19).

2. Suomen maaperällä:

***Suomen Rauhanyhdistysten Keskusyhdistys* (SRK). Paavin kirkon tapaan tämä yhdistys on ominut itselleen TAIIVASTEN VALTAKUNNAN AVAIMET. Heidän käsiensä kautta ainoastaan on mahdollista päästä Jumalan valtakuntaan. Tämä siis **korvaa Kristuksen välitystyön!** Paavali lukee kaikille lahkolaisille ”madonluvut”:**

”Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat:... eriseuratt, lahkot, kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa” (Gal.5:19-21).

”Mutta Johannes Kastajan päivistä tähän asti hyökätään taivasten valtakuntaa vastaan, ja hyökkääjät tempaavat sen itselleen” (Matt.11:12).

